

Arrest

nr. 348 331 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake:

- 1. X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigster van haar kinderen,**
- 2. X**
- 3. X**
- 4. X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat L. BUEKENHOUT**
Huidevettersstraat 58-62
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigster van haar kinderen X, X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 22 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat L. BUEKENHOUT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 30 juli 2022, diende op 1 augustus 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming in, mede in naam van haar minderjarige kinderen. Op 12 september 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster diende geen beroep in tegen deze beslissing.

1.2. Verzoekster diende in september 2024 een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk in. Zij werd teruggebracht naar België door de Franse autoriteiten. Op 12 februari 2025 arriveerde verzoekster terug in België en diende zij op 13 februari 2025 een tweede verzoek om internationale bescherming in, mede in naam van haar minderjarige kinderen.

1.3. Op 22 december 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek (volgend verzoek). Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 29 december 2025 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 13/02/2025
Overdracht CGVS: 23/10/2025*

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Shaanshi-clan, subclan Abashiiq. U bent geboren in 1977 in de stad Merka, in het gelijknamige district, in de regio Lower Shabelle waar u heel uw leven bleef.

U was religieus getrouwd met A.(...) K.(...) S.(...). Dertien jaar voor uw vertrek uit Somalië, vluchtte hij weg uit Merka, waarna jullie amper contact hadden. Het laatste contact dateert van meer dan vijftien jaar geleden. U werkte als kok en verkocht eten aan restaurants en vanuit uw huis. Daarnaast hield u zich bezig met huishoudelijke taken zoals kuisen en naar de markt gaan. Sinds het vertrek van uw man is uw schoonbroer verantwoordelijk voor uw gezin. In 2020 is uw dochter meegenomen door Al-Shabaab en werd ze gedwongen om te huwen met een van hun leden genaamd I.(...). Zeven maanden nadat ze werd meegenomen kwam u te weten dat uw dochter zwanger was. Nadien vernam u dat er problemen waren bij de bevalling, en dat uw dochter in slechte gezondheid verkeerde. Uw schoonbroer contacteerde I.(...) met de vraag of u uw dochter mocht verzorgen. I.(...) weigerde, waarna u samen met uw zoon naar Jilib ging om uw dochter bij Al-Shabaab te zoeken. In Jilib werd u geslagen en twee dagen opgesloten door Al-Shabaab. U werd vrijgelaten met de waarschuwing dat u gedood zou worden indien u nog eens op zoek ging naar uw dochter. Eenmaal terug in Merka vertelde u aan iedereen die ernaar vroeg wat er met u was gebeurd. U ging ook naar de moskee en vroeg om gebeden voor uw dochter. Al-Shabaab kwam dit te weten, bedreigde u, en stuurde u geld op, waarmee ze aantoonde dat ze u zouden vermoorden. U bleef nog drie maanden in Merka, waarna u besloot om het land te verlaten. Uw schoonbroer regelde uw reis naar Europa. Nadat u Somalië verliet werd uw schoonbroer bedreigd door Al-Shabaab omdat ze wisten dat hij u heeft helpen vluchten.

U verliet Somalië op 18 juli 2022 per vliegtuig met een vals paspoort. U passeerde Kenia en Ethiopië, waarna u op 30 juli 2022 in België arriveerde. Op 1 augustus 2022 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Bij terugkeer naar Somalië vreesde u vermoord te worden door Al-Shabaab omdat u hun bevel negeerde en op zoek ging naar uw dochter die getrouwd was met een lid van Al-Shabaab.

Op 12 september 2024 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die u kende met Al-Shabaab, en omdat de veiligheidssituatie in uw regio niet noopte tot subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U ging niet in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Na het ontvangen van de beslissing van het CGVS ging u op 23 september 2024 naar Frankrijk waar u op 27 september 2024 opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende. U werd teruggebracht naar België door de Franse autoriteiten.

U arriveerde in België op 12 februari 2025 en diende een dag later een tweede verzoek in om internationale bescherming. Ter staving van dit verzoek vermeldt u de vrees dat uw dochters zullen worden herbesneden bij terugkeer naar Somalië. Daarnaast vreest u dat Al-Shabaab uw zoon zal rekruteren. Als laatste vreest u dat u en uw kinderen zullen worden vermoord door Al-Shabaab omdat jullie zijn verwesterd.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u volgende documenten neer: twee psychologische attesten, een medisch attest met betrekking tot uw diabetes, besnijdenisattesten van uzelf en uw dochters, een document van uw advocaat en uw Somalische identiteitskaart.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen (CGVS, p3, p4, p17) en neergelegd medische document (zie groene map, stuk 2) blijkt immers dat u diabetes heeft. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u

steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u niet te lang gehoord en kon u steeds om een pauze vragen (CGVS, p4, p14, p17). U werd onwel tijdens het onderhoud. U werd onder begeleiding van een EHBO-medewerker naar een aangepast lokaal gebracht waar u kon rusten. De Protection Officer, de tolk, en de advocaat hebben duidelijk gemaakt dat het persoonlijk onderhoud kon worden uitgesteld, maar u besliste zelf om het verder te zetten (CGVS, p14). U gaf aan dat u bepaalde zaken niet goed kon herinneren omwille van uw diabetes (CGVS, p4). Telkens wanneer u aangaf bemoeilijkt te worden door uw diabetes, werd u de kans aangeboden om een pauze te nemen. De vragen die voor de pauze werden gesteld, werden herhaald (CGVS, p4, 17, 19).

In het kader van uw tweede verzoek legt u twee psychologische attesten neer dd. 10/04/2025 en dd. 25/06/2025 opgesteld door psycholoog C.(...) M.(...) waarin staat dat u sinds 4 april 2025 in behandeling bent bij een psycholoog (zie groene map, stuk 1). In dit attest staat dat u zich in een extreme staat van angst bevindt en u als extreem kwetsbaar profiel moeten worden beschouwd (zie groen map, Ibid.). Uw advocaat stelt dat uw verklaringen moeten worden beoordeeld in het licht van uw psychologische toestand en dat u omwille van uw profiel opnieuw moet worden uitgenodigd voor een bijkomend persoonlijk onderhoud (zie groene map, stuk 6). Uit deze attesten kan niet worden afgeleid dat of op welke wijze uw mentale problemen werden onderzocht of vastgesteld en wordt er hierin nergens verduidelijkt hoe men tot de vastgestelde conclusies is gekomen. Er wordt evenmin een diagnose gesteld. Ook lijkt dit attest eenvoudigweg gebaseerd te zijn op uw verklaringen en gedragingen tijdens de gesprekken met uw psycholoog in kwestie, en blijkt hieruit nergens dat uw verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat u werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek. Bovendien is voormeld attest opgesteld door een psycholoog, die afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts of psychiater die, aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt over gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek – u vreest dat uw dochters zullen worden herbesneden, u vreest dat Al-Shabaab uw zoon zal rekruteren en u vreest gedood te worden door Al-Shabaab omdat u en uw kinderen zijn verwesterd-, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

1. U diende geen beroep in tegen de beslissing van het CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

- Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. U hebt hiertegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voert in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag, zodat deze gehandhaafd blijft. Hoewel u zich in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming beroept op ontwikkelingen die op zich geen betrekking hebben op de vluchtmotieven die u in het kader van uw vorige verzoek hebt aangereikt, is de beoordeling van het eerder verzoek om internationale bescherming niet zonder belang voor de beoordeling van de nieuwe elementen.

2. Door te liegen over uw identiteit is uw algemene geloofswaardigheid aangetast.

- Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dd. 26.08.2022 verklaarde u J.(...) M.(...) O.(...) te heten. Gevraagd of u ooit een andere naam hebt gebruikt, vermeldde u enkel de naam die op uw vals paspoort stond, namelijk H.(...) A.(...) M.(...) (zie verklaringen DVZ dd. 26.08.2022, punt 1, 2 & 3). In het kader van uw tweede verzoek, stelt u opnieuw dat J.(...) M.(...) O.(...) uw naam is, en dat u nooit een andere naam hebt gebruikt (zie verklaringen DVZ dd. 21.10.2025, punt 1, 2 & 3). U legt echter een originele

Somalische identiteitskaart neer waarop staat dat uw naam J.(...) M.(...) Y.(...) is (zie groene map, stuk 7). U verklaart dat u deze identiteitskaart eerder niet vond en dat O.(...) een bijnaam is die u altijd gebruikt (zie overzicht voorgelegde identiteits- en reisdocumenten + ontvangstbewijs andere documenten). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd gevraagd of u ooit een paspoort of identiteitsdocumenten heeft gehad in Somalië antwoordde u echter van niet (CGVS, p3). Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Belgische asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

- Tijdens uw tweede verzoek verklaart u dat u vreest dat uw dochters – H.(...) en S.(...) – opnieuw zullen worden besneden indien ze terugkeren naar Somalië (verklaringen volgende verzoek, punt 17). U haalde dit element nooit eerder aan. Gevraagd waarom u dit niet eerder hebt vermeldt, zegt u dat de tolk aan u vertelde dat het geen zin had om daarover te vertellen aangezien uw dochters reeds zijn besneden. Daarnaast verklaart u dat u daar niet over kon vertellen omdat er een mannelijke tolk en protection officer waren tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en dat u zich schaamt (verklaringen volgende verzoek, Ibid.) Na het persoonlijk onderhoud dd. 13/06/2024 vertelde u aan de protection officer dat u het moeilijk vond om over uw problemen te spreken met iemand van het andere geslacht (CGVS, p25). U vraagt om die reden in kader van uw tweede verzoek expliciet om door een vrouwelijke tolk en protection officer te worden gehoord (zie Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ dd. 21/10/2025). U legt een document neer van uw advocaat waarin die stelt dat u zich niet duidelijk heeft kunnen uitdrukken omtrent de vrees gelinkt aan de medische attesten door de omstandigheden waarin het interview plaatsvond. Meer specifiek verklaart uw advocaat dat u werd gehoord door een mannelijk tolk en protection officer, maar dat u graag een andere samenstelling had gewenst en dat deze keuze u niet werd aangeboden (zie groene map, stuk 6). Deze keuze werd u doorheen de behandeling van uw eerste verzoek echter wél meermaals aangeboden. Ten eerste werd u tijdens het interview bij de DVZ dd. 26.08.2022 expliciet gevraagd of u geen bezwaar had tegen een ambtenaar van het vrouwelijke of mannelijke geslacht, waarop u ja antwoordde (zie Verklaringen betreffende procedure dd. 26.08.2022). Vervolgens werd u in kader van het identificeren van bijzondere procedurele noden in uw hoofde nogmaals gevraagd of er bijzondere omstandigheden zijn waarom u verkiest om door een persoon van hetzelfde/ander geslacht te worden gehoord, waarop u neen antwoordde (zie Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ dd. 26.08.2022). Ten slotte werd u aan het einde van het interview bij de DVZ bij het beantwoorden van de vragenlijst CGVS, die bedoeld is als instrument ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS, voor een derde keer gevraagd of u verder in de procedure bij voorkeur in bijzijn van een vrouwelijke/mannelijke medewerker en/of tolk wenste te worden gehoord. Opnieuw antwoordde u dit niet te wensen (Vragenlijst CGVS). U hebt bijgevolg meerdere keren de kans aangeboden gekregen om te kiezen voor een ambtenaar of tolk van hetzelfde geslacht.

- Uw advocaat stelt vervolgens dat het CGVS niet inging op de potentiële risico's die gelinkt zijn aan de besnijdenissen van uw dochters terwijl u aangaf dat uw dochters werden besneden door hun grootmoeder en dat u aangaf pijn te hebben geleden ten gevolge van uw besnijdenis. Volgens uw advocaat heeft de protection officer het nagelaten om hier verdere opvolging aan te geven en werd deze vrees niet onderzocht (zie groene map, stuk 6). De protection officer vroeg u echter expliciet of de documenten - die aantonen dat u en uw dochters besneden zijn - , iets te maken hadden met uw vrees om terug te keren naar Somalië. U antwoordde dat u met deze documenten louter wilde aantonen dat u pijn heeft geleden en uw dochters zijn besneden door hun grootmoeder. Hierna werd gevraagd of de advocaat opmerkingen had met betrekking tot het interview, waarop die nee antwoordde (CGVS, p25). Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg u de kans om uitgebreid over uw problemen in Somalië te vertellen. Nadat u uw problemen uiteenzette, werd u expliciet gevraagd of dat alles was dat u wilde vertellen en of er nog andere redenen of incidenten waren waardoor u niet kan terugkeren naar Somalië (CGVS, p13-15). In tegenstelling tot wat uw advocaat verklaart – dat er geen enkele ruimte werd gelaten om over uw vrees omtrent de besnijdenis van uw dochters toe te lichten (zie groene map, stuk 6) – hebt u meerdere keren de kans gekregen om over al uw problemen te vertellen. Uw advocaat stelt dat het door uw psychische toestand niet mogelijk was voor u om tijdens uw eerste verzoek al de elementen toe te lichten die relevant waren voor uw asielaanvraag (zie groene map, stuk 6). In het attest dat u neerlegt van de psycholoog staat dat u moeite heeft met begrijpen hoe overheidsinstanties werken en wat er van u wordt verwacht (zie groene map, stuk 1). Uit dit attest is echter niet af te leiden welke invloed dit had op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Ter volledigheid dient te worden vastgesteld dat u wel in staat was om uw vermeende problemen met Al-Shabaab en het gedwongen huwelijk van uw dochter toe te lichten tijdens het persoonlijk onderhoud.

- Wat uw vrees betreft dat uw dochters geïnfibuleerd zouden worden, kan uit het toegevoegde rapport COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update) beschikbaar op [coi_focus_somalie_vrouwelijke_genitale_verminking_vgv_20250220.pdf](#) niet blijken dat het gangbaar is dat meisjes die reeds sunna besneden zijn vervolgens een faraonische besnijdenis ondergaan (zie blauwe map, stuk 2). De beslissing om een meisje te besnijden ligt bovendien voornamelijk bij de moeder. Het is bovendien opmerkelijk dat uw dochters niet werden geïnfibuleerd wanneer ze nog in Somalië verbleven. Uw dochters H.(...) en S.(...) die respectievelijk in 2009 en 2007 geboren zijn - waren namelijk reeds 12 en 14 jaar oud wanneer ze in 2022 Somalië verlieten (zie verklaringen DVZ, punt 17 & 33). Uit de landeninformatie

blijkt namelijk dat de overgrote meerderheid van de meisjes in Somalië wordt besneden tussen de 5 en 10 jaar (zie blauwe map, stuk 2). Deze vaststelling doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de door u voorgehouden vrees voor infibulatie bij uw dochters in geval van terugkeer naar Somalië. Verder liggen er geen concrete elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat ze bij een terugkeer naar Somalië een concreet risico lopen om te worden herbesneden. U beperkt zich immers tot het louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging op basis van algemene informatie, doch dit volstaat niet om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en deze vrees dient in concreto aannemelijk te worden gemaakt. U blijft hierbij echter in. U maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden ze bij een terugkeer naar hun land van herkomst zouden worden herbesneden of worden geïnfibuleerd. Bijgevolg is het CGVS van oordeel dat u niet aannemelijk maakt dat uw dochters bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun VGV. Waar uw advocaat aanhaalt dat er een duidelijke vrees is voor uw dochters om herbesneden te worden gezien de sociale druk en heersende normen binnen de gemeenschap (zie groene map, stuk 6) dient opgemerkt te worden dat u nooit heeft aangehaald dat uw dochters voor hun vertrek naar Europa ooit problemen hebben gekend omwille van het feit dat ze niet geïnfibuleerd zijn. Daarnaast stelt uw advocaat dat een eventuele verdenking van seksueel contact van de dochters kan leiden tot herhaalde besnijdenis. Het CGVS merkt op dat dit een louter hypothetische vrees betreft. Vervolgens stelt uw advocaat dat besnijdenis type III de norm zou zijn in Somalië en uw advocaat staat dit met een EUAA rapport uit 2023 (zie groene map, stuk 6). Uit het rapport COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update), blijkt overigens dat de meest ingrijpende vorm van VGV, infibulatie/type III, vervangen wordt door minder invasieve besnijdenisvormen en dat herbesnijdenis naar een ernstigere vorm geenszins systematisch wordt toegepast. Derhalve zijn er in casu goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat uw dochters bij een terugkeer naar Somalië niet opnieuw het slachtoffer zouden worden van VGV.

- U stelt tijdens het persoonlijk onderhoud dd. 13.06.2024 dat u veel pijn heeft geleden ten gevolge van uw besnijdenis. Uw advocaat haalt aan dat u en uw dochters een permanente vrees hebben met betrekking tot de ondergane besnijdenis en dat u en uw dochters lijden aan psychologische en medische trauma's (zie groene map, stuk 6). Wat betreft de gevolgen van de vrouwelijke genitale verminking (VGV) die u en uw dochters hebben ondergaan, merkt het CGVS op dat - hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren -het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde stukken, kan derhalve worden afgeleid dat u of uw dochters omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in jullie hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Het CGVS wijst er ter zake nog op dat u voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure kan aanwenden. Waar uw advocaat stelt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud niet de ruimte kreeg om te spreken over uw eigen besnijdenis, dient wederom vastgesteld te worden dat u uitgebreid de kans kreeg om over uw problemen te vertellen en dat u verklaarde alle redenen te hebben verteld waardoor u niet kan terugkeren naar Somalië (CGVS, p13-14).

3. Het is niet geloofwaardig dat uw zoon zal worden gerekruteerd door Al-Shabaab bij terugkeer naar Somalië.

- Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u deze vrees niet hebt vermeld tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming bij de DVZ, noch tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Daarnaast stelt het CGVS vast dat het een louter hypothetische vrees voor vervolging betreft. Deze vrees dient steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en deze vrees dient in concreto aannemelijk te worden gemaakt. U laat na om dit te doen. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab onder dwang strijders rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang

gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab (zie blauwe map, stuk 1). U stelt echter dat de overheid de controle heeft over Merka sinds 2017 (CGVS, p10). Bovendien vormen minderjarige jongens de belangrijkste doelgroep voor Al-Shabaab (zie blauwe map, stuk 1). U stelt dat echter dat u vreest dat Al-Shabaab uw zoon zal rekruteren nu hij meerderjarig is (zie verklaring volgend verzoek, punt 17).

4. U maakt niet aannemelijk dat u en uw kinderen gevisieerd zullen worden door Al-Shabaab omdat jullie zouden zijn verwesterd.

- U verklaart dat Al-Shabaab u en uw kinderen zal vermoorden omdat jullie verwesterd zijn (zie verklaring volgend verzoek, punt 20). Het CGVS merkt op dat u op geen enkele manier concreet aantoont dat het verblijf in België van u of uw kinderen jullie der mate verwesterd zouden hebben gemaakt dat jullie jullie leven in Somalië niet opnieuw zouden kunnen opnemen. Het volstaat niet om op algemene wijze op te merken dat jullie reeds enige tijd in België is en (hierdoor) verwesterd zijn, doch u dient een dergelijk profiel in concreto aannemelijk te maken, waar u echter in gebreke blijft. Daarnaast brengt u geen concrete elementen of zelfs enig begin van bewijs aan waaruit blijkt waar, wanneer, waarom en in welke omstandigheden u in uw land van herkomst door Al-Shabaab als verwesterd zal worden gepercipieerd, laat staan dat u hierom zal worden gevisieerd of vervolgd. Het loutere feit dat een persoon in zijn of haar land van herkomst niet langer een levensstijl zal kunnen hanteren vergelijkbaar met deze in België volstaat niet om te voldoen aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag. U stelt dat uw dochters hier meer vrijheid hebben en dat u ze niet wilt terugsturen (zie verklaringen volgend verzoek, punt 21). Wat betreft de beperkingen die zijn gebaseerd op islamitische normen en waarden en algemene in Somalië geldende (rechts)regels (bv. kledij, kapsel, oorbel, tatoeage ...), moet worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/ kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. In dit kader kan worden opgemerkt dat het loutere feit dat u of uw kinderen zich in jullie land van herkomst in het openbaar zouden dienen te conformeren aan bepaalde restricties, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten en vrijetijdsbesteding, onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere gegeven dat u of uw kinderen zich in Somalië (buitenshuis) zouden dienen te conformeren aan de dominante cultuur, vormt op zich geen 'vervolging' in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dergelijke gevraagde aanpassingen van uwentwege maken op zich geen inbreuk uit op uw fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Waar aangenomen kan worden dat u zich bij een terugkeer naar uw land en regio van herkomst ingevolge uw afwezigheid uit de regio en de verschillen tussen de dominante cultuur en de Belgische maatschappij, net als eenieder die na enige tijd afwezigheid naar zijn land van herkomst terugkeert of die verhuist naar een ander land, initieel mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zou kennen, dient derhalve te worden opgemerkt dat dit onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Waar u stelt dat Al-Shabaab daar nog steeds aanwezig is en ze u eerder met de dood hebben bedreigd (verklaring volgend verzoek, punt 20) dient vastgesteld te worden dat het CGVS geen geloof hecht aan uw problemen met Al-Shabaab.

5. Het is niet geloofwaardig dat uw dochters zullen worden onderworpen aan een gedwongen huwelijk bij terugkeer naar Somalië, noch dat jullie het slachtoffer zullen worden van seksueel geweld.

- Uw advocaat stelt dat u het risico op gedwongen huwelijk van uw dochters opnieuw onder de aandacht wilt brengen. Meer specifiek zegt uw advocaat dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst vreest dat beide dochters gevaar lopen om uitgehuwd te worden tegen hun zin. Daarnaast verklaart uw advocaat dat er een algemeen risico is voor u en uw dochters op seksueel geweld (zie groene map, stuk 6). U vermeldt deze vrees in hoofde van uw dochters echter niet zelf tijdens uw volgend verzoek (zie verklaringen volgend verzoek). De vrees die enkel uw advocaat aanhaalt is dan ook hypothetisch en wordt op geen enkele manier geconcretiseerd. Wat de vrees voor een gedwongen huwelijk betreft, moet er bovendien gewezen worden op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen tijdens uw eerste verzoek over het gedwongen huwelijk van uw dochter in Somalië.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om de voorafgaande vaststellingen te wijzigen.

- Uw identiteitskaart (zie groene map, stuk 7) bevat louter een indicatie van uw herkomst en identiteit, elementen die in deze beslissing niet meteen ter discussie staan.

- Het document van uw advocaat (zie groene map, stuk 6), uw psychologische- en medische attesten (zie groenemap, stuk 1 & 2) en de besnijdenisattesten van u en uw dochters (zie groene map, stuk 3, 4 & 5) werden hierboven reeds besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2025-10/2025_CG_Somalia.pdf of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia – Security Situation van mei 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20250526.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Major political, security, and humanitarian developments van 13 augustus 2025, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2025_08_EUAA_COI_Query_Response_Q24_Somalia_Major_political_security_and_humanitarian_developments.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in mindere mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclan geweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTAMS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van

de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Lower Shabelle te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Lower Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Al-Shabaab oefent de controle uit over de meeste gebieden in de regio, waaronder verschillende controleposten, en gebruikt de regio als een strategisch gebied om de voedselvoorziening te controleren en aanvallen uit te voeren in het zuiden van Somalië. De beloofde antiterreuroperaties in South West in juli 2023 bleven aanvankelijk beperkt. Eind 2024, begin 2025 waren er verschillende antiterreuroperaties gericht op al-Shabaab strongholds, schuilplaatsen en checkpoints met luchtaanvallen op al-Shabaab-leden. In maart 2025 had de groepering de controle over strategische locaties en bijbehorende bruggen in de regio overgenomen. In juni 2025 lanceerden het Somalische leger en geallieerde troepen 'Operatie Silent Storm', gericht op de bevrijding van gebieden onder de controle van al-Shabaab. Deze operatie was echter slechts gedeeltelijk succesvol. Tientallen burgers kwamen in de regio om het leven door drone-aanvallen van de federale overheid, patrouillerende ATMIS-troepen, artillerievuur en door niet-geïdentificeerde explosies. Medio 2024 werd ook een opmerkelijke toename van clanconflicten gemeld die escaleerden tot gewapend geweld.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in september 2024 1.593.117 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 727 geweldsincidenten registreert in de regio, waaronder voornamelijk battles (570) en explosions/remote violence (129). De meeste battles zijn (hit-and-run-)aanvallen door AS tegen de aanwezige veiligheidstroepen met name ATMIS, SNA, de SNA Special Forces, NISA, SPF en de lokale politie. Het zijn voornamelijk vuurgevechten, hoewel AS occasioneel ook raketwerpers en handgranaten inzet. Voor 70 incidenten noteert ACLED een veiligheidsdienst als actor. Het zijn antiterreuracties waarbij AS-posities worden aangevallen, geweld tussen de veiligheidstroepen onderling en aanvallen tegen clanmilities, vaak omdat deze een illegale controlepost bemannen. ACLED noteert ook 20 incidenten van clangeweld onder battles. De incidenten onder explosions/remote violence zijn terreuraanvallen met geïmproviseerde bommen, granaten en mortieren. AS viseert de veiligheidsdiensten maar raakt soms ook burgers en sommige IED-aanslagen zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Andere aanvallen zijn gericht tegen controleposten bemand door veiligheidsdiensten. Verder voeren de veiligheidsdiensten luchtaanvallen uit tegen AS-posities en morteraanvallen tegen vermoedelijke AS-schuilplaatsen waarbij soms de burgerbevolking getroffen wordt. ACLED noteert in totaal 727 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio Lower Shabelle voor deze verslagperiode. De meerderheid van de dodelijke slachtoffers zijn soldaten en SNA-strijders die sneuvelen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen op militaire doelwitten en clanmilitieleden door interclangeweld en vuurgevechten met veiligheidsdiensten. Op 23 maart 2024 laat AS een autobom ontploffen aan een legerbasis in het dorp Busley (Marka). Hierop volgt een zwaar vuurgevecht. ACLED noteert 67 doden door dit geweld. Dit is het hoogst aantal geregistreerde doden per incident voor deze regio in deze verslagperiode. ACLED noteert ook 7 burgerdoden die als

omstaanders sneuvelen tijdens vuurgevechten. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 147 doden tot gevolg. ACLED noteert 21 burgerdoden bij een luchtaanval tegen een AS-standplaats in het dorp Baldooska. In totaal noteert ACLED 66 burgerdoden voor 49 incidenten onder civilian targeting. AS voert IED-aanvallen uit gericht op off-duty-veiligheidspersoneel, maar ook op civiele structuren zoals een jeugdhuis en busstation. Daarnaast voert de terreurgroep nog gerichte moordaanslagen uit waarbij het onder meer een clanouder, soldaten in burger en burgers verdacht van spionage, doodschiet. De veiligheidsdiensten zijn in 18 incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen, betrokken. ACLED noteert hier 25 burgerdoden. Clangeweld is verantwoordelijk voor 3 burgerdoden.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED in Lower Shabelle 1.655 veiligheidsincidenten registreert tussen 1 april 2023 en 31 juli 2025 (gemiddeld 13,8 incidenten per week), resulterend in 2.601 dodelijke slachtoffers (ongeveer 163 doden per 100.000 inwoners). Al-Shabaab was betrokken bij 1.302 van het totale aantal veiligheidsincidenten. Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten 78.367 personen ontheemd uit Lower Shabelle vanwege het conflict en de onveiligheid.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Lower Shabelle, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggestuiging van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in.

Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- artikel 3 van het EVRM;
- artikelen 39/2, 48/3, 48/4, 48/7, 51/8, 57/6/2 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de verplichting om te beslissen, rekening houdend met het geheel van de elementen van de zaak alsook van het zorgvuldigheidsbeginsel en de medewerkingsplicht.

Een begeleidend schrijven werd neergelegd van de advocaten alsook een geïnventariseerd dossier van stukken ter ondersteuning van het verzoek. Dit begeleidend schrijven wordt uiteengezet.

- Betreffende de vrees van een gedwongen huwelijk en het risico op seksueel geweld

Verzoekster stelt dat zij vrezen dat S. en H. een gedwongen huwelijk zouden ondergaan en het risico op seksueel geweld. Deze elementen maken wel degelijk nieuwe elementen uit ondanks het feit dat een deel ervan zich in het verlengde bevinden van de feiten die werden ingeroepen in het kader van het vorige verzoek om internationale bescherming.

De motivering in de bestreden beslissing is niet afdoende omdat essentiële elementen vervat in het begeleidend schrijven van de advocaten omtrent het risico op seksueel geweld, alsook het ondergaan van een gedwongen huwelijk, niet in overweging werd genomen.

Het is niet meer dan normaal dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken uit de communicatie afleidde dat zij de nieuwe, nog niet in het kader van het eerste verzoek meegedeelde elementen moest vermelden.

De vrees van verzoekster diende ten gronde te worden onderzocht, rekening houdend met de bijzondere procedurele noden. Verzoekster heeft diabetes, waardoor zij bij het persoonlijk onderhoud reeds onwel werd en door een EHBO-medewerker naar een andere kamer moest worden gebracht, zoals vermeld in de bestreden beslissing. In het kader van het huidige verzoek wordt ook nog bijkomend aangehaald als oorzaak van bijzondere procedurele noden: a) haar ongeschooldheid en ongeletterdheid, b) haar verontrustende psychologische toestand en psychologische kwetsbaarheid door de extreme angsten waaronder zij lijdt, c) extreme beïnvloedbaarheid door anderen en onwetendheid over het functioneren van instellingen en procedures. Bij het beoordelen van deze verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken wordt er opnieuw door het CGVS geen rekening gehouden met het uiterst kwetsbaar profiel van verzoekster en de gevolgen daarvan op de verklaringen die zij heeft afgelegd tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming. De psychologische attesten bewijzen dat zij ernstig getraumatiseerd is en zeer kwetsbaar is, zoals wordt bevestigd door haar psychologe, kwetsbaarheid die nog wordt verhoogd door het feit dat zij ongeschoold is, analfabeet is, totaal niet weet hoe de administratie in België in elkaar zit en zeer beïnvloedbaar en onderworpen is aan wat anderen haar aanraden en zeggen wat ze moet doen in bepaalde situaties (stukken 3 en 4). Het is omwille van deze extreme kwetsbaarheid dat zij in paniek naar Frankrijk is gevlucht na de beslissing genomen door CGVS in het kader van haar eerste verzoek internationale bescherming omdat zij vreesde te worden teruggestuurd naar Somalië. Verzoekster citeert uit haar verklaringen. Gelet op de ongeschooldheid van verzoekster en het feit dat duidelijk blijkt uit deze verklaringen alsook het verslag van haar psychologe dat zij zeer beïnvloedbaar is door wat anderen haar aanraden en zeggen om te doen, alsook het feit dat zij niet vertrouwd is met hoe het systeem werkt in België alsook haar extreme psychologische kwetsbaarheid, kan niet zomaar worden gesteld dat de vrees voor uithuwelijking van haar dochters en het seksueel geweld hypothetisch zou zijn enkel en alleen omdat zij deze vrees zelf uitdrukkelijk heeft vermeld tijdens het gehoor bij de DVZ.

Tijdens haar gehoor bij de DVZ verklaarde verzoekster het volgende wanneer de vraag werd gesteld naar de bijzondere procedurele noden:

“1. Zijn er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken? Nee.”

Hieruit blijkt duidelijk dat zij de vraag niet goed heeft begrepen en dat zij het concept “*bijzondere procedurele noden*” niet heeft begrepen wat logisch lijkt gezien haar gebrek aan geschooldheid. Net daarom hebben de advocaten van verzoekster een begeleidend schrijven opgesteld waarin uitgebreid deze psychische en medische kwetsbaarheid werd benadrukt en de daaruit voortvloeiende bijzondere procedurele noden.

Gelet op haar extreme psychische kwetsbaarheid en ook haar ongeschooldheid had men meer moeite moeten nemen om haar uit te leggen op wat “*bijzondere procedurele noden*” inhouden en in dat geval had zij zeker ook wel kunnen aangeven dat zij omwille van haar medische en psychologische problemen soms nood heeft aan pauzes en wat de eventuele effecten zijn van deze psychologische problemen wanneer zij haar relaas moet brengen over de traumatiserende gebeurtenissen in het verleden.

Hetzelfde geldt voor wanneer men haar uitnodigt om de elementen naar voor te brengen die ze inroept als grond van haar vrees in het kader van een volgend verzoek.

Gelet op haar gebrek aan scholing en haar psychologische kwetsbaarheid alsook het feit dat haar uitdrukkelijk werd meegedeeld bij de DVZ dat zij zeker alle nieuwe elementen moet aanhalen en ter rekening zal worden gehouden met de elementen aangehaald in het vorig verzoek internationale bescherming, is het daarom niet onlogisch dat zij de vrees voor gedwongen uithuwelijking en ondergaan van seksueel geweld niet uitdrukkelijk heeft vermeld, gezien deze vallen onder de elementen die reeds werden aangehaald in het vorig verzoek.

Gelet op haar extreme kwetsbaarheid rust de verplichting op het CGVS om rekening te houden met alle elementen van het administratief dossier, inclusief deze die werden meegedeeld en ontwikkeld in het begeleidend schrijven van de advocaten.

De verklaringen en elementen aangebracht door verzoekster in het kader van het eerste verzoek internationale bescherming, moeten het voorwerp uitmaken van een nieuwe analyse, gelet op de bijzondere procedurele noden en het extreem kwetsbaar profiel van verzoekster, gezien dit overduidelijk niet is gebeurd in het kader van het eerste verzoek internationale bescherming waar enkel rekening is gehouden met de diabetes maar geenszins met de impact van de psychologische problemen en de ongeschooldheid van verzoekster op haar afgelegde verklaringen.

Bovendien zijn de dochters op geen enkel moment gehoord omtrent deze vrees die hun persoonlijk betreft en dit ondanks het feit dat zij respectievelijk 15 en 17 jaar oud zijn zodat ook zij het recht en de handelingsbekwaamheid hebben om te worden gehoord omtrent hun vrees.

Dit is in strijd met het artikel 3 van het IVRK dat het hoogste belang van minderjarige kinderen vooropstelt in combinatie met artikel 12 van het IVRK.

Dit is eveneens in strijd met de artikelen 59 en 60 van de Conventie van Istanbul gezien er helemaal geen gendersensitieve beoordeling is gebeurd van het verzoek van verzoekster en haar dochters, die niet eens zijn gehoord omtrent hun vrees voor gedwongen huwelijk, seksueel geweld en besnijdenis.

Bovendien moesten deze elementen het voorwerp uitmaken van een onderzoek ten gronde en een persoonlijk onderhoud bij het CGVS, om deze in aanmerking te nemen, in het licht van alle andere nieuwe elementen die zijn aangehaald in het huidige verzoek internationale bescherming en waarvan de bestreden beslissing zelfs uitdrukkelijk toegeeft dat deze niet eerder werden aangehaald in haar vorig verzoek, rekening houdend met haar specifiek kwetsbaar profiel als ongeschoolde Somalische vrouw waarvan de psychologische toestand onrustwekkend is.

- Omtrent het gebrek aan persoonlijk onderhoud bij het CGVS

Verzoekster is ten zeerste verbaasd dat zij niet werd gehoord door het CGVS, ondanks de nieuwe elementen die zij aanhaalde in het kader van het huidige verzoek internationale bescherming en verzoeksters extreem kwetsbaar profiel zoals ook wordt erkend door de bestreden beslissing.

De dochters hebben ook een besnijdenis type I ondergaan en waren amper 12 en 14 jaar oud toen ze Somalië verlieten zodat er een ernstig risico is dat zij nog worden onderworpen aan een verregaandere

besnijdenis, namelijk type III indien zij zouden terugkeren, gezien zij binnen afzienbare tijd huwbaar zullen zijn.

Het zeer korte onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat hoofdzakelijk administratief van aard is, kan niet als afdoende onderzoek worden beschouwd gelet op dit uiterst kwetsbaar profiel.

De bestreden beslissing legt helemaal niet uit waarom men heeft geoordeeld dat het niet nodig zou zijn om verzoekers persoonlijk te horen en evenmin waarom tijdens het eerste verzoek internationale bescherming geen vrees voor vervolging op basis van besnijdenis niet zou kunnen worden weerhouden rekening houdend met alle individuele elementen en zoals wordt opgelegd door artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet.

Het begeleidend schrijven gaf toelichting omtrent de vrouwelijke genitale verminking van S. en H. Het is onbegrijpelijk dat er geen persoonlijk onderhoud werd georganiseerd door het CGVS, alleen al gelet op het gebrek aan onderzoek omtrent de vrees van verzoekster voor haarzelf en haar dochters omwille van de ondergane besnijdenis.

Er wordt niet gemotiveerd waarom een persoonlijk onderhoud niet noodzakelijk wordt geacht, zodat dit een gebrek aan formele motivering uitmaakt en dit element op zich reeds een voldoende reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

In het begeleidend schrijven van de advocaten werd aangegeven dat verzoekster teveel schaamte had en dus niet durfde aan te geven dat zij zich niet persoonlijk en vrijelijk durfde uit te spreken over haar vrees omtrent de ondergane besnijdenis, ook al omdat het dossier werd behandeld door een mannelijke dossierbehandelaar en een mannelijke tolk en zij zelfs niet durfde aan te geven dat zij eigenlijk een vrouwelijke dossierbehandelaar en tolk wenste.

Het is pas na correcte sociale en juridische begeleiding waarbij haar zeer duidelijk werd gemaakt dat zij het recht heeft om te kiezen voor een vrouwelijke dossierbehandelaar en een vrouwelijke tolk dat zij dit uitdrukkelijk heeft gedaan bij haar tweede verzoek om internationale bescherming.

Haar psychologe geeft ook aan dat verzoekster soms niet durft zaken te weigeren of recht te doen gelden uit vrees voor bepaalde gevolgen voor procedures, zoals bijvoorbeeld een andere advocaat kiezen (stuk 4). Daarom, als haar wordt gevraagd in het kader van haar eerste verzoek internationale bescherming of zij *“bezwaar heeft tegen een mannelijke dossierbehandelaar of tolk”* zij alleen al door de manier waarop de vraag wordt gesteld het gevoel heeft dat zij maar moet antwoorden dat zij daar geen bezwaar tegen heeft. Indien haar zeer duidelijk wordt uitgelegd dat het een absoluut recht is voor haar om te eisen dat haar dossier wordt behandeld door enkel vrouwen, met bijstand van een vrouwelijke tolk, dan zou het duidelijker zijn geweest voor haar dat dit een recht is en dat dit geen negatieve gevolgen zal hebben. Gelet op wat haar psychologe omschrijft in het rapport van 25 juni 2025, namelijk dat zij extreem angstig is, ongeschoold en zeer onderworpen aan wat anderen haar zeggen om te doen alsook dat zij bang is voor negatieve gevolgen indien zij bepaalde dingen zou vragen of eisen, is het meer dan plausibel dat zij niet heeft durven zeggen tijdens het eerste verzoek dat zij liever een vrouwelijke dossierbehandelaar en tolk zou hebben om vrijelijker en met minder schaamte te kunnen praten over zeer intieme, gevoelige en taboe-onderwerpen zoals gedwongen huwelijken en besnijdenis.

Verzoekster heeft voldaan aan haar medewerkingsplicht en zij heeft medische attesten voorgelegd in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming die bewijzen dat zij besnijdenis type III heeft ondergaan. In het kader van het tweede verzoek legt zij attesten neer die wijzen op een extreem hoge kwetsbaarheid en ernstige angsten en dus blijvende medische en psychologische schade. Dit maakt eveneens een schending uit van de zorgvuldigheidsplicht alsook van de samenwerkingsplicht die rust op het CGVS en de rechten van verdediging van verzoekster. Verzoekster verwijst naar UNHCR inzake procedurele garanties. Het gebrek aan een persoonlijk onderhoud en deze procedurele garanties inzake gendergerelateerde zaken maakt een schending uit van de zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht van het CGVS omwille van de complete miskennen van het psychologisch extreem kwetsbaar profiel van verzoekster aangetoond door de psychologische attesten zoals hieronder zal worden aangetoond.

Het CGVS had in het licht van de *“Country Guidance”* van EUAA op zijn minst verzoekster en haar dochters moeten horen over hun opinies over besnijdenis, de eventuele wens tot desinfilulatie, hun familiale situatie, de opinies van hun familie daarover, samengenomen met de medische en psychologische gegevens, wat helemaal niet gebeurd is in het eerste verzoek om internationale bescherming.

- Betreffende de psychologische attesten

De motivering in de bestreden beslissing over de psychologische attesten is helemaal niet pertinent gezien het logisch is dat de vermeldingen van de psychologe in haar attesten en verslagen gebaseerd zijn op de

verklaringen van verzoekster (het tegengestelde geval is evident onmogelijk) en er is geen enkele objectieve tegenexpertise gebeurd die het CGVS zou toelaten om de klinische vaststellingen van de psychologe onderuit te halen wanneer zij vaststelt op basis van haar expertise dat verzoekster een extreem kwetsbaar psychologisch profiel heeft en dat haar toestand zeer verontrustend is door de andere overheersende angst waarmee zij is geconfronteerd. Gezien de dossierbehandelaar van het CGVS geen enkele bewezen psychologische expertise heeft en er geen psychologische tegenexpertise heeft plaatsgevonden die zou toelaten om de vaststellingen van de psychologe van verzoekster tegen te spreken, hoort het niet toe aan het CGVS om de expertise van de psychologe van verzoekster in twijfel te trekken.

Meer nog, het is ongepast om de authenticiteit van de handelingen van de psychologe in twijfel te trekken en de eigen beoordeling in de plaats te stellen van de psychologe zonder enige tegenexpertise. Nog onbegrijpelijker is dat de bestreden beslissing meent te kunnen poneren dat bij het voorleggen van psychologische attesten zou moeten worden aangenomen dat de waarachtigheid van de verklaringen/gedragingen van verzoekster bij de psychologe zou zijn onderzocht.

Verzoekster is niet in behandeling bij een psychiater omwille van haar psychologische problemen en het gebrek aan voorleggen van een rapport van een psychiater, die dokter is in tegenstelling tot een psycholoog, kan ook niet tot gevolg hebben dat psychologische verslagen van alle waarde zouden worden ontdaan. Een dergelijke motivering is compleet absurd en op niks gebaseerd. Een dergelijke motivering komt neer op het eenvoudigweg van tafel vegen van de vaststellingen van een psycholoog die hiertoe is opgeleid en een erkend diploma heeft, dit terwijl de dossierbehandelaar hiertoe geen enkele expertise heeft.

Het CGVS moet minstens deze psychologische attesten beschouwen als een begin van bewijs van een vermoeden van gegronde vrees voor vervolging die minstens rechtvaardigden om verzoekster te horen om het nieuwe verzoek om internationale bescherming te onderzoeken en dit ontvankelijk te verklaren, rekening houdend met haar extreem kwetsbaar profiel en de nieuwe elementen, met inbegrip van haar reeds vroeger gedane verklaringen aan een nieuw onderzoek te onderwerpen. De psychologische attesten die de extreme kwetsbaarheid van verzoekster benadrukken zijn van aard om meer duidelijkheid te geven betreffende bepaalde inconsistenties die werden vastgesteld in de bestreden beslissing, waarin onder andere werd vermeld dat zij verschillende verklaringen heeft afgelegd omtrent de chronologie van de ontvoering het huwelijk van haar dochter alsook omtrent de tijdlijn betreffende de bedreigingen die zij heeft gekregen van Al-Shabaab.

Echter, uit niets blijkt dat er is rekening gehouden met de ongeschooldheid en ongeletterdheid van verzoekster en ook niet met de impact van haar psychologische problemen op haar verklaringen, die nog werden versterkt door het feit dat er een mannelijke dossierbehandelaar en tolk was, zodat zij niet vrijelijk kon spreken.

In de bestreden beslissing wordt ook aan verzoekster vage verklaringen verweten omtrent het tijdstip en het verloop van het huwelijk van haar dochter. Echter, de nieuwe psychologische attesten en inzonderheid het psychologisch verslag van 25 juni 2025 geeft hier duidelijkheid over. Zo vermeldt het verslag dat verzoekster kampt met aanhoudende psychologische klachten zoals vergeetachtigheid, angst, slapeloosheid en lichamelijke symptomen, sterk afhankelijk is van haar adolescente dochter voor communicatie, extreem kwetsbaar en onderworpen is aan de woorden van anderen, onvoldoende inzicht had in de draagwijdte van haar asielinterviews, en door haar voortdurende angst en zeer lage scholingsniveau niet in staat is vrij en spontaan over gevoelige onderwerpen te spreken.

Uit deze vaststellingen van de psychologe blijkt dat er sprake is van een extreme angst die J. verhindert om te praten over andere dingen dan haar meest acute angsten, in combinatie met haar afwezigheid van scholing en ook de zeer grote afhankelijkheid van wat anderen haar zeggen om te doen. Daarnaast blijkt duidelijk dat zij in werkelijkheid wel degelijk nood had aan een vrouwelijke dossierbehandelaar en een vrouwelijke tolk, maar dat zij dit niet durfde aan te geven tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming omwille van onwetendheid, uit schaamte en dat zij om diezelfde redenen en extreme angst niet vrijelijk heeft kunnen alle elementen aanbrengen die haar vrees gronden tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming.

Het gaat dus wel degelijk om zeer essentiële elementen die op evidente wijze in aanmerking hadden moeten worden genomen.

Er moet worden aan herinnerd dat de voorbereidende werken van de wet van 8 mei 2013 die de Vreemdelingenwet heeft gewijzigd de betekenis en de draagwijdte van “*nieuwe elementen*” heeft verduidelijkt:

“Zo wordt de kans dat een asielzoeker aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus beoordeeld aan de hand van de geloofwaardigheid en de essentiële elementen in het

land van herkomst van asielzoeker dermate gewijzigd dat er zich voordien geen nood aan internationale bescherming opdrong, wanneer nieuwe elementen aanbrengen die afbreuk doen aan de essentiële elementen wegens geloofwaardigheid; of wanneer asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanbrengt, zeker gedeeltelijk aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht.” (Parl.St. Kamer, 53-2555/001, p. 23).

- Betreffende de vrees voor verdere besnijdenis van de dochters, de rekrutering van de zoon door Al-Shabaab en de vrees dat verzoekster en haar kinderen worden gedood door Al-Shabaab omwille van verwestering van haar kinderen en de permanente vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster

Het verzoekschrift herhaalt het begeleidend schrijven en haalt als eerste nieuwe element de vrees van de herbesnijdenis van de dochters aan, gezien deze enkel een type I besnijdenis hebben ondergaan. Een tweede nieuw element is de vrees voor de rekrutering door Al-Shabaab van de zoon. Een derde nieuw element is dat verzoekster en haar kinderen riskeren te worden gedood door Al-Shabaab omwille van de verwestering van de kinderen. Als vierde nieuwe onderdeel heeft verzoekster een permanente vrees voor vervolging omwille van de meest ernstige vorm van besnijdenis die zij heeft ondergaan.

De bestreden beslissing geeft toe dat deze elementen nog niet werden vermeld en evenmin werden onderzocht tijdens het eerste verzoek om internationale bescherming. Er wordt vervolgens niet nagegaan of deze elementen de kans aanzienlijk groter maken dat zij aanspraak kan maken op het statuut van vluchteling of het statuut van subsidiaire bescherming.

Er wordt gesteld door de bestreden beslissing dat deze elementen op zich “*niet zouden overtuigen*”.

Het is manifest dat dit geen analyse is conform het artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, maar wel een halfslachtige poging tot onderzoek ten gronde zonder verzoekster te horen en zonder in eerste instantie zich uit te spreken over de ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming.

De bestreden beslissing stelt dat verzoekster intentioneel zou hebben geprobeerd de Belgische asielinstanties te misleiden met haar verklaringen over haar identiteit. Het moge duidelijk zijn dat het intentionele misleiden van de Belgische asielinstanties hoegenaamd niet is aangetoond. Verzoekster heeft naar waarheid verklaard dat zij steeds dezelfde naam heeft gebruikt, namelijk de naam die zij heeft opgegeven, inclusief O. wat een bijnaam is die zij ook daadwerkelijk heeft gebruikt. Zij heeft ook naar waarheid aangegeven dat zij een vals paspoort heeft gebruikt om naar België te komen.

Zij heeft nu achteraf haar Somalische identiteitskaart teruggevonden en deze ook voorgelegd, dit met de bedoeling om volledig open te zijn en alle elementen voor te leggen. Dit pleit eerder in haar voordeel dan in haar nadeel en het is daarom onbegrijpelijk dat het CGVS hieruit een poging tot fraude afleidt. Indien verzoekster intentioneel de asielinstanties had willen misleiden, dan had zij dit achteraf teruggevonden identiteitsdocument nooit voorgelegd. Het feit dat zij steeds een andere bijnaam heeft gebruikt is conform haar verklaringen die zij steeds heeft afgelegd. Eens te meer wordt door dit onderdeel van de motivering van de bestreden beslissing aangetoond dat verzoekster had moeten worden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud om hierover opheldering te geven. De bestreden beslissing en evenmin de beslissing genomen in het kader van haar eerste verzoek stellen haar identiteit, nationaliteit of afkomst nooit ter discussie en hierover wordt geen enkele twijfel geuit zodat de bestreden beslissing tegenstrijdige motieven bevat.

- Inzake de nieuwe elementen

Op basis van de voorgelegde elementen wordt gevraagd om het statuut van vluchteling en in ondergeschikte orde het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- psychologisch attest van 10 april 2025 en 25 juni 2025 (stukken 3-4);
- uitnodiging van Fedasil bij dispatching op 8 september 2025 (stuk 5);
- begeleidend schrijven van advocaten van 8 augustus 2025 (stuk 6).

De stukken 3, 4 en 6 lagen voor bij de beoordeling van de bestreden beslissing (Documenten, stuk 5).

3.1.3. In een aanvullende nota van 28 april 2026 brengen verzoekers de volgende documenten ter kennis:

- Psychologisch attest van C.M. van 2 februari 2026 (stuk 7);
- Brief van C.M. van 17 februari 2026 (stuk 8);
- Attest van psychiater I.H. van 4 februari 2026 (stuk 9);

- HRW-rapport "Somalia. Events of 2025" van 2026 (stuk 10).

Zij verzoekt tevens om de behandeling van haar zaak achter gesloten deuren, alsook een vrouwelijke tolk ter terechtzitting.

3.1.4. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting brengt verzoekster een bijkomend psychiatrisch attest bij ondertekend door dr. I.H. (stuk 11).

3.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.1. De raadvrouw van verzoekers verzoekt om de zaak achter gesloten deuren te behandelen. De voorzitter komt hieraan tegemoet door de zaak als laatste te behandelen.

Waar verzoekers menen dat zij moesten worden gehoord verwijst de Raad naar artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning. Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere

instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer :

1° [...]

2° [...]

3° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.

§ 3. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming."

De commissaris-generaal heeft aldus een discretionaire bevoegdheid om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren indien hij dit nodig acht. De verplichting voor de commissaris-generaal om een nieuwe beslissing te nemen belet niet dat de commissaris-generaal zijn beoordelingsbevoegdheid behoudt bij het bepalen van de inhoud van deze nieuwe beslissing, geheel onafhankelijk is bij het nemen van deze nieuwe beslissing en zelf kan uitmaken wat hij bijkomend moet doen om te komen tot een nieuwe beslissing.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat J. reeds in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming een persoonlijk onderhoud heeft gehad. Ook in het daaropvolgende, huidige verzoek werd haar de gelegenheid geboden om een aantal verklaringen af te leggen aan de hand van een vragenlijst en de mogelijkheid gegeven om bijkomende stukken neer te leggen. Aldus is aan de hoorplicht voldaan.

Bovendien merkt de Raad nog op dat middels het begeleidend schrijven van 8 augustus 2025, het verzoekschrift en de aanvullende nota's de mogelijkheid werd geboden om nieuwe elementen aan te brengen, zodat niet wordt aangetoond dat het gebrek aan een persoonlijk onderhoud in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming een negatieve invloed heeft op de beoordeling van dit verzoek.

Verder hebben ook de dochters zelf geen afzonderlijk verzoek om internationale bescherming ingediend. Bijgevolg wordt het verzoek in het kader van het verzoek van de moeder beoordeeld. In dat geval wordt hun situatie onderzocht via de verklaringen en de stukken die door J. worden aangebracht.

Het loutere feit dat de dochters de leeftijd van 15 en 17 jaar hebben bereikt, houdt op zich geen automatische verplichting in voor het CGVS om hen persoonlijk te horen. Artikel 57/1 van de Vreemdelingenwet bevat geenszins een verplichting om in het kader van een tweede verzoek om internationale bescherming een bijkomend persoonlijk onderhoud te organiseren. De toelichting van het verzoekschrift overtuigt op dit punt niet.

Wat de aangevoerde schending van artikelen 3 en 12 van het IVRK betreft, stelt de Raad vast dat het hoger belang van het kind wel degelijk werd meegenomen in het onderzoek, voor zover dit relevant is binnen het kader van het verzoek om internationale bescherming. Het IVRK waarborgt het recht van het kind om gehoord te worden, maar dit recht is niet absoluut en dient te worden toegepast op een wijze die verenigbaar is met de nationale procedurele regels en de aard van de procedure.

Tot slot toont wordt niet concreet aangetoond op welke wijze het gebrek aan een persoonlijk onderhoud van verzoekers heeft geleid tot een schending van de rechten van verdediging of tot een onzorgvuldig onderzoek van het verzoek.

3.3.2. In het kader van het huidige, tweede verzoek om internationale bescherming treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat verzoekster geen nieuwe elementen aanvoert die een ander licht werpen op de eerder gedane beoordelingen.

Wat de aangevoerde bijzondere procedurele noden betreft, dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster tijdens de eerste procedure uitdrukkelijk heeft verklaard geen dergelijke noden te hebben (DVZ-dossier, "vragenlijst bijzondere procedurele noden"). Deze verklaring werd afgelegd in een duidelijk omschreven context en met bijstand van een tolk, zodat redelijkerwijze mag worden aangenomen dat verzoekster de gestelde vraag heeft begrepen en naar behoren heeft kunnen beantwoorden. Tijdens het daaropvolgende persoonlijk onderhoud van 13 juni 2024 werd verzoekster gehoord van 8.34 tot 13.05 uur, met de bijstand van een tolk die het Somalisch machtig is. Verzoeksters advocaat woonde het volledige onderhoud bij.

Het loutere feit dat verzoekster naderhand aanvoert dat zij het concept “*bijzondere procedurele noden*” naar eigen zeggen niet zou hebben begrepen, volstaat niet om aan te tonen dat het CGVS tekort zou zijn geschoten in zijn informatie- of zorgplicht. Het CGVS kan niet gehouden worden om, bij gebrek aan concrete indicaties op dat moment, uit eigen beweging verdergaande verduidelijkingen te verstrekken of bijkomende toelichtingen te geven wanneer verzoekster ondubbelzinnig ontkennend antwoordt.

Verder blijkt uit het administratief dossier geenszins dat verzoeksters vermeende ongeschooldheid, analfabetisme of onbekendheid met Belgische administratieve procedures haar daadwerkelijk zouden hebben belet om haar relaas uiteen te zetten of haar rechten uit te oefenen. Verzoekster werd geïnformeerd in een voor haar begrijpelijke taal en kreeg voldoende kansen om haar verklaringen af te leggen en eventuele opmerkingen te formuleren.

Tot slot doet de loutere herhaling van algemene beweringen omtrent kwetsbaarheid, zonder dat blijkt dat deze zich concreet hebben vertaald in daadwerkelijke procedurele belemmeringen, geen afbreuk aan de rechtsgeldigheid of zorgvuldigheid van de gevoerde procedure.

Wat de door de verzoekster neergelegde psychologische attesten betreft, dient te worden gewezen op de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing hieromtrent. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, wordt de bewijskracht van deze attesten niet ontkend louter omdat zij door een psycholoog en niet door een psychiater zouden zijn opgesteld, maar omdat hun inhoudelijke draagwijdte beperkt is.

Het argument dat het CGVS niet zou beschikken over de vereiste psychologische expertise om deze attesten te beoordelen, kan niet worden gevolgd. Het behoort immers tot de beoordelingsbevoegdheid van het CGVS om alle voorgelegde stukken op hun relevantie, coherentie en bewijswaarde te onderzoeken in het licht van het geheel van de elementen van het dossier. Dit impliceert niet dat het CGVS medische conclusies zou trekken. Het CGVS is daarbij niet verplicht een tegenexpertise te bevelen wanneer de neergelegde attesten op zichzelf onvoldoende bewijsvoerend zijn.

Tot slot kan verzoekster evenmin worden gevolgd waar zij stelt dat de psychologische attesten minstens een begin van bewijs zouden vormen van een gegronde vrees voor vervolging die een gehoor of de ontvankelijkheid van het verzoek zou rechtvaardigen.

De attesten die verzoekster in de aanvullende nota's neerlegt, geven voornamelijk weer wat verzoekster zelf vertelt en hoe zij zich voelt. Hoewel de psycholoog in het attest van 2 februari 2026 spreekt over een “*extreme angsttoestand*” en een “*uiterst kwetsbaar profiel*”, en dus wel een inschatting maakt van haar mentale toestand, bevatten deze vaststellingen geen concrete elementen die aantonen dat haar problemen rechtstreeks terug te brengen zijn tot nieuwe elementen of feiten die aan de orde zijn, of zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat er sprake is van een nood aan internationale bescherming.

Een psychiatrisch attest van 4 februari 2026 bevestigt dat verzoekster in opvolging is. Dit attest bevat geen verdere informatie over haar klachten, noch enige duiding van de oorzaak ervan of een mogelijk verband met de door haar aangehaalde feiten. Bijgevolg voegt dit stuk geen relevante elementen toe aan het dossier.

Het psychiatrisch attest van 29 april 2026 neergelegd ter terechtzitting bevestigt dat verzoekster in behandeling is en medicatie krijgt omdat gesprekken alleen niet volstaan om haar klachten onder controle te houden. Het beschrijft ook dat zij lijdt onder zware psychische klachten en verwijst naar moeilijke ervaringen die zij volgens haar heeft meegemaakt. Daarbij wordt een verband gelegd tussen die ervaringen en haar huidige toestand, maar dit is gebaseerd op haar eigen verklaringen en niet op onafhankelijk vastgestelde feiten.

Voor zover verzoekster met deze attesten wil aantonen dat zij door haar kwetsbaarheid niet in staat is om volledige en consistente verklaringen af te leggen, merkt de Raad op dat dergelijke attesten wel een beter beeld geven van verzoeksters persoonlijke situatie, maar op zich niet volstaan om de tekortkomingen in haar verklaringen te verantwoorden. Uit de attesten blijkt niet dat verzoekster helemaal niet in staat zou zijn om verklaringen af te leggen, noch dat haar moeilijkheden automatisch verklaren waarom haar relaas inconsistenties en ongeloofwaardigheden vertoont. Er wordt niet aangetoond dat haar kwetsbaarheid het onmogelijk maakt om een samenhangend en aannemelijk verhaal te brengen.

Dat de psycholoog in een nota bovendien kritiek uit op de beoordeling door het CGVS en stelt dat onvoldoende rekening werd gehouden met de kwetsbaarheid van verzoekster, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Dergelijke opmerkingen veranderen niets aan het feit dat de attesten vooral steunen op wat verzoekster zelf vertelt en geen objectieve bevestiging geven van de aangehaalde feiten.

Gelet op het voorgaande zijn de nieuwe attesten niet van die aard dat zij de eerder gemaakte beoordeling in een ander daglicht stellen of de ontvankelijkheid van het verzoek kunnen verantwoorden.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal op zorgvuldige en redelijke wijze geoordeeld dat de voorgelegde psychologische attesten, afzonderlijk noch in samenhang met de overige elementen van het dossier, volstaan om het bestaan van nieuwe elementen aan te tonen die aanleiding geven tot een andere beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg kan niet worden vastgesteld dat het CGVS tekort is geschoten in zijn onderzoeksplicht of dat er sprake is van een schending van procedurele waarborgen, waardoor de volgende motieven van de bestreden beslissing overeind blijven:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen (CGVS, p3, p4, p17) en neergelegd medische document (zie groene map, stuk 2) blijkt immers dat u diabetes heeft. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u niet te lang gehoord en kon u steeds om een pauze vragen (CGVS, p4, p14, p17). U werd onwel tijdens het onderhoud. U werd onder begeleiding van een EHBO-medewerker naar een aangepast lokaal gebracht waar u kon rusten. De Protection Officer, de tolk, en de advocaat hebben duidelijk gemaakt dat het persoonlijk onderhoud kon worden uitgesteld, maar u besliste zelf om het verder te zetten (CGVS, p14). U gaf aan dat u bepaalde zaken niet goed kon herinneren omwille van uw diabetes (CGVS, p4). Telkens wanneer u aangaf bemoeilijkt te worden door uw diabetes, werd u de kans aangeboden om een pauze te nemen. De vragen die voor de pauze werden gesteld, werden herhaald (CGVS, p4, 17, 19).

In het kader van uw tweede verzoek legt u twee psychologische attesten neer dd. 10/04/2025 en dd. 25/06/2025 opgesteld door psycholoog C.(...) M.(...) waarin staat dat u sinds 4 april 2025 in behandeling bent bij een psycholoog (zie groene map, stuk 1). In dit attest staat dat u zich in een extreme staat van angst bevindt en u als extreem kwetsbaar profiel moeten worden beschouwd (zie groen map, Ibid.). Uw advocaat stelt dat uw verklaringen moeten worden beoordeeld in het licht van uw psychologische toestand en dat u omwille van uw profiel opnieuw moet worden uitgenodigd voor een bijkomend persoonlijk onderhoud (zie groene map, stuk 6). Uit deze attesten kan niet worden afgeleid dat of op welke wijze uw mentale problemen werden onderzocht of vastgesteld en wordt er hierin nergens verduidelijkt hoe men tot de vastgestelde conclusies is gekomen. Er wordt evenmin een diagnose gesteld. Ook lijkt dit attest eenvoudigweg gebaseerd te zijn op uw verklaringen en gedragingen tijdens de gesprekken met uw psycholoog in kwestie, en blijkt hieruit nergens dat uw verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat u werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek. Bovendien is voormeld attest opgesteld door een psycholoog, die afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts of psychiater die, aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Waar verzoekster nog stelt dat er in het kader van een gendersensitieve asielprocedure bijzondere procedurele noden dienden toegekend te worden met een soepelere geloofwaardigheidsbeoordeling tot gevolg, is de Raad van oordeel dat het loutere feit dat verzoekster en haar dochters VGV hebben ondergaan, op zich niet kan volstaan om te besluiten dat er in haar hoofde bijzondere procedurele noden bestaan. Verzoekster dient het bestaan van dergelijke procedurele noden *in concreto* aannemelijk te maken en deze dienen afdoende te worden aangetoond. Verzoeksters profiel in acht genomen, is het aan haar hiertoe de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er in voorkomend geval passende steun kan worden voorzien voor zover verzoekster hier nood aan heeft en voor zover haar bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond. Verzoekster brengt geen bewijs bij waaruit kan blijken dat zij ten gevolge van haar VGV dermate getraumatiseerd is dat zij niet zou kunnen deelnemen aan de procedure.

Wat de vrees voor herbesnijdenis van verzoeksters dochters betreft, stipt de Raad aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vormen een daad van vervolging en vallen onder de noemer *“dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld”* en *“dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard”*, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a), en f), van de Vreemdelingenwet. Deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet. Echter zette de bestreden beslissing omtrent deze vrees reeds pertinent uiteen:

“Tijdens uw tweede verzoek verklaart u dat u vreest dat uw dochters – H.(...) en S.(...) – opnieuw zullen worden besneden indien ze terugkeren naar Somalië (verklaringen volgende verzoek, punt 17). U haalde dit element nooit eerder aan. Gevraagd waarom u dit niet eerder hebt vermeldt, zegt u dat de tolk aan u vertelde dat het geen zin had om daarover te vertellen aangezien uw dochters reeds zijn besneden. Daarnaast verklaart u dat u daar niet over kon vertellen omdat er een mannelijke tolk en protection officer waren tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en dat u zich schaamt (verklaringen volgende verzoek, Ibid.) Na het persoonlijk onderhoud dd. 13/06/2024 vertelde u aan de protection officer dat u het moeilijk vond om over uw problemen te spreken met iemand van het andere geslacht (CGVS, p25). U vraagt om die reden in kader van uw tweede verzoek expliciet om door een vrouwelijke tolk en protection officer te worden gehoord (zie Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ dd. 21/10/2025). U legt een document neer van uw advocaat waarin die stelt dat u zich niet duidelijk heeft kunnen uitdrukken omtrent de vrees gelinkt aan de medische attesten door de omstandigheden waarin het interview plaatsvond. Meer specifiek verklaart uw advocaat dat u werd gehoord door een mannelijk tolk en protection officer, maar dat u graag een andere samenstelling had gewenst en dat deze keuze u niet werd aangeboden (zie groene map, stuk 6). Deze keuze werd u doorheen de behandeling van uw eerste verzoek echter wél meermaals aangeboden. Ten eerste werd u tijdens het interview bij de DVZ dd. 26.08.2022 expliciet gevraagd of u geen bezwaar had tegen een ambtenaar van het vrouwelijke of mannelijke geslacht, waarop u ja antwoordde (zie Verklaringen betreffende procedure dd. 26.08.2022). Vervolgens werd u in kader van het identificeren van bijzondere procedurele noden in uw hoofde nogmaals gevraagd of er bijzondere omstandigheden zijn waarom u verkiest om door een persoon van hetzelfde/ander geslacht te worden gehoord, waarop u neen antwoordde (zie Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ dd. 26.08.2022). Ten slotte werd u aan het einde van het interview bij de DVZ bij het beantwoorden van de vragenlijst CGVS, die bedoeld is als instrument ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS, voor een derde keer gevraagd of u verder in de procedure bij voorkeur in bijzijn van een vrouwelijke/mannelijke medewerker en/of tolk wenste te worden gehoord. Opnieuw antwoordde u dit niet te wensen (Vragenlijst CGVS). U hebt bijgevolg meerdere keren de kans aangeboden gekregen om te kiezen voor een ambtenaar of tolk van hetzelfde geslacht.

- Uw advocaat stelt vervolgens dat het CGVS niet inging op de potentiële risico's die gelinkt zijn aan de besnijdenissen van uw dochters terwijl u aangaf dat uw dochters werden besneden door hun grootmoeder en dat u aangaf pijn te hebben geleden ten gevolge van uw besnijdenis. Volgens uw advocaat heeft de protection officer het nagelaten om hier verdere opvolging aan te geven en werd deze vrees niet onderzocht (zie groene map, stuk 6). De protection officer vroeg u echter expliciet of de documenten - die aantonen dat u en uw dochters besneden zijn - , iets te maken hadden met uw vrees om terug te keren naar Somalië. U antwoordde dat u met deze documenten louter wilde aantonen dat u pijn heeft geleden en uw dochters zijn besneden door hun grootmoeder. Hierna werd gevraagd of de advocaat opmerkingen had met betrekking tot het interview, waarop die nee antwoordde (CGVS, p25). Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg u de kans om uitgebreid over uw problemen in Somalië te vertellen. Nadat u uw problemen uiteenzette, werd u expliciet gevraagd of dat alles was dat u wilde vertellen en of er nog andere redenen of incidenten waren waardoor u niet kan terugkeren naar Somalië (CGVS, p13-15). In tegenstelling tot wat uw advocaat verklaart – dat er geen enkele ruimte werd gelaten om over uw vrees omtrent de besnijdenis van uw dochters toe te lichten (zie groene map, stuk 6) – hebt u meerdere keren de kans gekregen om over al uw problemen te vertellen. Uw advocaat stelt dat het door uw psychische toestand niet mogelijk was voor u om tijdens uw eerste verzoek al de elementen toe te lichten die relevant waren voor uw asielaanvraag (zie groene map, stuk 6). In het attest dat u neerlegt van de psycholoog staat dat u moeite heeft met begrijpen hoe overheidsinstanties werken en wat er van u wordt verwacht (zie groene map, stuk 1). Uit dit attest is echter niet af te leiden welke invloed dit had op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Ter volledigheid dient te worden vastgesteld dat u wel in staat was om uw vermeende problemen met Al-Shabaab en het gedwongen huwelijk van uw dochter toe te lichten tijdens het persoonlijk onderhoud.

- Wat uw vrees betreft dat uw dochters geïnfibuleerd zouden worden, kan uit het toegevoegde rapport COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update) beschikbaar op [coi_focus_somalie_vrouwelijke_genitale_verminking_vgv_20250220.pdf](#) niet blijken dat het gangbaar is dat meisjes die reeds sunna besneden zijn vervolgens een faraonische besnijdenis ondergaan (zie blauwe map, stuk 2). De beslissing om een meisje te besnijden ligt bovendien voornamelijk bij de moeder. Het is bovendien opmerkelijk dat uw dochters niet werden geïnfibuleerd wanneer ze nog in Somalië verbleven. Uw dochters H.(...) en S.(...) die respectievelijk in 2009 en 2007 geboren zijn - waren namelijk reeds 12 en 14 jaar oud wanneer ze in 2022 Somalië verlieten (zie verklaringen DVZ, punt 17 & 33). Uit de landeninformatie blijkt namelijk dat de overgrote meerderheid van de meisjes in Somalië wordt besneden tussen de 5 en 10 jaar (zie blauwe map, stuk 2). Deze vaststelling doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de door u voorgehouden vrees voor infibulatie bij uw dochters in geval van terugkeer naar Somalië. Verder liggen er geen concrete elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat ze bij een terugkeer naar Somalië een concreet risico lopen om te worden herbesneden. U beperkt zich immers tot het louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging op basis van algemene informatie, doch dit volstaat niet om te besluiten

dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en deze vrees dient in concreto aannemelijk te worden gemaakt. U blijft hierbij echter in. U maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden ze bij een terugkeer naar hun land van herkomst zouden worden herbesneden of worden geïnfibuleerd. Bijgevolg is het CGVS van oordeel dat u niet aannemelijk maakt dat uw dochters bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun VGV. Waar uw advocaat aanhaalt dat er een duidelijke vrees is voor uw dochters om herbesneden te worden gezien de sociale druk en heersende normen binnen de gemeenschap (zie groene map, stuk 6) dient opgemerkt te worden dat u nooit heeft aangehaald dat uw dochters voor hun vertrek naar Europa ooit problemen hebben gekend omwille van het feit dat ze niet geïnfibuleerd zijn. Daarnaast stelt uw advocaat dat een eventuele verdenking van seksueel contact van de dochters kan leiden tot herhaalde besnijdenis. Het CGVS merkt op dat dit een louter hypothetische vrees betreft. Vervolgens stelt uw advocaat dat besnijdenis type III de norm zou zijn in Somalië en uw advocaat staft dit met een EUAA rapport uit 2023 (zie groene map, stuk 6). Uit het rapport COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update), blijkt overigens dat de meest ingrijpende vorm van VGV, infibulatie/type III, vervangen wordt door minder invasieve besnijdenisvormen en dat herbesnijdenis naar een ernstigere vorm geenszins systematisch wordt toegepast. Derhalve zijn er in casu goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat uw dochters bij een terugkeer naar Somalië niet opnieuw het slachtoffer zouden worden van VGV."

Voor zover verzoekster stelt dat zij zich bij terugkeer niet zou kunnen verzetten tegen een eventuele (her)besnijdenis van haar dochters wegens haar alleenstaande status en haar beperkte scholing, stelt de Raad vast dat deze bewering louter steunt op algemene en hypothetische aannames en niet wordt gestaafd door concrete, individuele elementen. Het feit alleenstaand en ongeschoold te zijn volstaat op zich niet om te besluiten tot een objectief onvermogen om haar dochters te beschermen, temeer daar verzoekster in het verleden klaarblijkelijk beslissingsmacht had en haar dochters niet werden geïnfibuleerd. Zij toont op generlei wijze aan waarom zij thans niet langer in staat zou zijn om eenzelfde beschermende houding aan te nemen, noch onder welke specifieke druk of dwang zij geen weerstand zou kunnen bieden.

Bijgevolg vormt het opnieuw aangevoerde risico op herbesnijdenis van de dochters geen element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster of haar dochters in aanmerking komen voor internationale bescherming in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de gevolgen van de besnijdenis van verzoekster en haar dochters zette de bestreden beslissing tevens pertinent uiteen:

"U stelt tijdens het persoonlijk onderhoud dd. 13.06.2024 dat u veel pijn heeft geleden ten gevolge van uw besnijdenis. Uw advocaat haalt aan dat u en uw dochters een permanente vrees hebben met betrekking tot de ondergane besnijdenis en dat u en uw dochters lijden aan psychologische en medische trauma's (zie groene map, stuk 6). Wat betreft de gevolgen van de vrouwelijke genitale verminking (VGV) die u en uw dochters hebben ondergaan, merkt het CGVS op dat - hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren -het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde stukken, kan derhalve worden afgeleid dat u of uw dochters omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in jullie hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Het CGVS wijst er ter zake nog op dat u voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure kan aanwenden. Waar uw advocaat stelt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud niet de ruimte kreeg om te spreken over uw eigen besnijdenis, dient wederom vastgesteld te worden dat u uitgebreid de kans kreeg om over uw problemen te vertellen en dat u verklaarde alle redenen te hebben verteld waardoor u niet kan terugkeren naar Somalië (CGVS, p13-14)."

Aldus vormen de gevolgen van de besnijdenis van verzoekster en haar dochters evenmin een element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster of haar dochters in aanmerking komen voor internationale bescherming in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft het risico op gedwongen rekrutering van verzoeksters zoon herneemt de Raad de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“3. Het is niet geloofwaardig dat uw zoon zal worden gerekruteerd door Al-Shabaab bij terugkeer naar Somalië.

• Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u deze vrees niet hebt vermeld tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming bij de DVZ, noch tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Daarnaast stelt het CGVS vast dat het een louter hypothetische vrees voor vervolging betreft. Deze vrees dient steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en deze vrees dient in concreto aannemelijk te worden gemaakt. U laat na om dit te doen. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab onder dwang strijders rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab (zie blauwe map, stuk 1). U stelt echter dat de overheid de controle heeft over Merka sinds 2017 (CGVS, p10). Bovendien vormen minderjarige jongens de belangrijkste doelgroep voor Al-Shabaab (zie blauwe map, stuk 1). U stelt dat echter dat u vreest dat Al-Shabaab uw zoon zal rekruteren nu hij meerderjarig is (zie verklaring volgend verzoek, punt 17).”

Hoewel niet wordt betwist dat de zoon van verzoekster 17 jaar oud is en dat Al Shabaab in bepaalde regio's actief is, volstaat dit niet om een individueel en reëel risico op gedwongen rekrutering aannemelijk te maken. De verwijzing naar de regio Lower Shabelle, als regio met verhoogde veiligheidsrisico's, kan op zich evenmin volstaan. Het louter wonen of verblijven in een bepaalde regio impliceert niet automatisch een persoonlijk en rechtstreeks risico op rekrutering. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat haar zoon zich in een situatie bevindt die afwijkt van die van de algemene bevolking of van andere minderjarigen in vergelijkbare omstandigheden. Tot slot kan niet worden gevolgd dat dit element niet zou zijn onderzocht of dat hierbij foutieve of verouderde landeninformatie werd gebruikt. Dat deze beoordeling niet de door verzoekster gewenste conclusie oplevert, volstaat niet om te besluiten tot een onzorgvuldig onderzoek of tot een schending van het recht om gehoord te worden.

Bijgevolg vormt de aangevoerde vrees voor gedwongen rekrutering van de zoon geen element dat, in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster of haar kinderen in aanmerking komen voor internationale bescherming.

In zoverre verzoekster poneert dat zij en haar kinderen gevisieerd zullen worden door Al-Shabaab bij terugkeer omdat zij zouden zijn verwesterd, herneemt de Raad de volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

“4. U maakt niet aannemelijk dat u en uw kinderen gevisieerd zullen worden door Al-Shabaab omdat jullie zouden zijn verwesterd.

• U verklaart dat Al-Shabaab u en uw kinderen zal vermoorden omdat jullie verwesterd zijn (zie verklaring volgend verzoek, punt 20). Het CGVS merkt op dat u op geen enkele manier concreet aantoont dat het verblijf in België van u of uw kinderen jullie der mate verwesterd zouden hebben gemaakt dat jullie jullie leven in Somalië niet opnieuw zouden kunnen opnemen. Het volstaat niet om op algemene wijze op te merken dat jullie reeds enige tijd in België is en (hierdoor) verwesterd zijn, doch u dient een dergelijk profiel in concreto aannemelijk te maken, waar u echter in gebreke blijft. Daarnaast brengt u geen concrete elementen of zelfs enig begin van bewijs aan waaruit blijkt waar, wanneer, waarom en in welke omstandigheden u in uw land van herkomst door Al-Shabaab als verwesterd zal worden gepercipieerd, laat staan dat u hierom zal worden gevisieerd of vervolgd. Het loutere feit dat een persoon in zijn of haar land van herkomst niet langer een levensstijl zal kunnen hanteren vergelijkbaar met deze in België volstaat niet om te voldoen aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag. U stelt dat uw dochters hier meer vrijheid hebben en dat u ze niet wilt terugsturen (zie verklaringen volgend verzoek, punt 21). Wat betreft de beperkingen die zijn gebaseerd op islamitische normen en waarden en algemene in Somalië geldende (rechts)regels (bv. kledij, kapsel, oorbel, tatoeage ...), moet worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/ kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. In dit kader kan worden

opgemerkt dat het loutere feit dat u of uw kinderen zich in jullie land van herkomst in het openbaar zouden dienen te conformeren aan bepaalde restricties, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten en vrijetijdsbesteding, onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere gegeven dat u of uw kinderen zich in Somalië (buitenshuis) zouden dienen te conformeren aan de dominante cultuur, vormt op zich geen 'vervolging' in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dergelijke gevraagde aanpassingen van uwentwege maken op zich geen inbreuk uit op uw fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Waar aangenomen kan worden dat u zich bij een terugkeer naar uw land en regio van herkomst ingevolge uw afwezigheid uit de regio en de verschillen tussen de dominante cultuur en de Belgische maatschappij, net als eenieder die na enige tijd afwezigheid naar zijn land van herkomst terugkeert of die verhuist naar een ander land, initieel mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zou kennen, dient derhalve te worden opgemerkt dat dit onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Waar u stelt dat Al-Shabaab daar nog steeds aanwezig is en ze u eerder met de dood hebben bedreigd (verklaring volgend verzoek, punt 20) dient vastgesteld te worden dat het CGVS geen geloof hecht aan uw problemen met Al-Shabaab."

Bijgevolg kan niet worden vastgesteld dat de aangevoerde verwestering, het verzet tegen VGV of het behoren tot de diaspora, afzonderlijk noch in samenhang, elementen vormen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster of haar kinderen bij terugkeer naar Somalië zouden worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster volhardt dat zij vreest dat haar dochters zullen worden onderworpen aan een gedwongen huwelijk bij terugkeer naar Somalië en dat zij het slachtoffer zullen worden van seksueel geweld. Verzoekster doet met haar betoog echter geen afbreuk aan de volgende motieven die reeds werden ontwikkeld in de bestreden beslissing:

"5. Het is niet geloofwaardig dat uw dochters zullen worden onderworpen aan een gedwongen huwelijk bij terugkeer naar Somalië, noch dat jullie het slachtoffer zullen worden van seksueel geweld.

- Uw advocaat stelt dat u het risico op gedwongen huwelijk van uw dochters opnieuw onder de aandacht wilt brengen. Meer specifiek zegt uw advocaat dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst vreest dat beide dochters gevaar lopen om uitgehuwd te worden tegen hun zin. Daarnaast verklaart uw advocaat dat er een algemeen risico is voor u en uw dochters op seksueel geweld (zie groene map, stuk 6). U vermeldt deze vrees in hoofde van uw dochters echter niet zelf tijdens uw volgend verzoek (zie verklaringen volgend verzoek). De vrees die enkel uw advocaat aanhaalt is dan ook hypothetisch en wordt op geen enkele manier geconcretiseerd. Wat de vrees voor een gedwongen huwelijk betreft, moet er bovendien gewezen worden op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen tijdens uw eerste verzoek over het gedwongen huwelijk van uw dochter in Somalië."*

Verder brengt de Raad volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing in herinnering:

"2. Door te liegen over uw identiteit is uw algemene geloofswaardigheid aangetast.

- Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dd. 26.08.2022 verklaarde u J.(...) M.(...) O.(...) te heten. Gevraagd of u ooit een andere naam hebt gebruikt, vermeldde u enkel de naam die op uw vals paspoort stond, namelijk H.(...) A.(...) M.(...) (zie verklaringen DVZ dd. 26.08.2022, punt 1, 2 & 3). In het kader van uw tweede verzoek, stelt u opnieuw dat J.(...) M.(...) O.(...) uw naam is, en dat u nooit een andere naam hebt gebruikt (zie verklaringen DVZ dd. 21.10.2025, punt 1, 2 & 3). U legt echter een originele Somalische identiteitskaart neer waarop staat dat uw naam J.(...) M.(...) Y.(...) is (zie groene map, stuk 7). U verklaart dat u deze identiteitskaart eerder niet vond en dat O.(...) een bijnaam is die u altijd gebruikt (zie overzicht voorgelegde identiteits- en reisdocumenten + ontvangstbewijs andere documenten). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd gevraagd of u ooit een paspoort of identiteitsdocumenten heeft gehad in Somalië antwoordde u echter van niet (CGVS, p3). Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Belgische asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofswaardigheid."*

Verzoekster heeft aldus niet enkel nagelaten melding te maken van een alternatieve naam, maar heeft bovendien uitdrukkelijk verklaard nooit over een identiteitsdocument in Somalië te hebben beschikt. Het achteraf voorleggen van een dergelijk document staat aldus niet in louter aanvullend, maar in rechtstreeks tegenstrijdig verband met haar eerdere verklaringen. De uitleg dat het document pas later werd teruggevonden, volstaat niet om deze tegenstrijdigheid te verzoenen, nu van verzoekster mag worden verwacht dat zij volledige en correcte informatie verstrekt over essentiële identiteitsgegevens, zelfs wanneer

een document niet onmiddellijk beschikbaar is. Dat verzoekster uiteindelijk het document neerlegt, betekent dat zij voordien onvolledige of onjuiste verklaringen heeft afgelegd. Het CGVS beoordeelt de geloofwaardigheid immers in zijn geheel en in een temporele samenhang. In deze omstandigheden volstaat de vaststelling dat verzoeksters verklaringen omtrent haar identiteit niet consistent en niet betrouwbaar zijn, zonder dat een bewezen frauduleus opzet vereist is.

Wat de veiligheidssituatie betreft ligt er met het neergelegde rapport van Human Rights Watch in de aanvullende nota van 28 april 2026 geen nieuw element voor dat van die aard is om afbreuk te doen aan de vaststellingen van de beslissing van 12 september 2024:

“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Hoewel verzoekster zich thans beroept op haar kwetsbare profiel als alleenstaande moeder, de aanwezigheid van minderjarige meisjes die volgens haar niet volledig besneden zijn, en op de vermeende psychologische traumatisering van het gezin, volstaan deze persoonlijke omstandigheden niet om te besluiten dat zij of haar kinderen bij terugkeer naar Lower Shabelle een individueel reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Zoals blijkt uit het EUAA-rapport “Country Guidance: Somalia” van oktober 2025 bereikt het niveau van willekeurig geweld in Lower Shabelle, niet de vereiste drempel, en verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar persoonlijke situatie dit algemene risico dermate verhoogt dat subsidiaire bescherming zich opdringt.

Alles samen genomen kan de Raad de bestreden beslissing bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

3.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP
-----------------	-------------